

INVESTIGAȚII ÎN PARANORMAL: REȚEAUA ENERGETICĂ A PĂMÂNTULUI

Bruce L. Cathie

Traducere: Nicoleta Radu și Andra Petrescu

Editura VIDIA
București, 2011

CUPRINS

Nota autorului	5
Mulțumiri	7
Prefață	13
Definirea termenilor	15
Introducere	19
1. Domeniile conexe supuse investigației	25
2. Matematica rețelei energetice a Pământului	45
3. Ecuațiile unificate	69
4. Alte dovezi în favoarea existenței rețelei OZN	83
5. Antenele misterioase	93
6. Oamenii de știință și OZN-urile	103
7. Valori matematice de interes	121
8. Câmpul magnetic al Pământului	135
9. Pitagora și rețeaua Pământului	143
10. Hărțile anticilor	149
11. Rușii și germanii descoperă o rețea a Pământului	153
12. Tesla – geniul dat uitării	161
13. Comunicație în spațiul cosmic	187
14. Unde au dispărut toate avioanele?	195
15. Oameni despre care am vrea să știm mai mult	205
16. Secretul vieții (Lakhovsky) și paravanul magnetic al lui Deland	219
17. Armonicele ființei umane	243
18. Constructori în piatră	251
19. De la Alfa la Omega	265
20. Plutește ceva în aer	277

21. OOPARTS și OOPHTS	297
22. Navă spațială sau punct de reper?	307
23. Ruapehu erupe	315
24. Un nou Stonehenge în Australia	319
25. Organizarea unui miracol	333
26. Un omuleț misterios	347
27. Diverse	357
28. Tiparul concordant al sondelor petoliere	363
29. Terra, trezește-te!	369

LISTA DIAGRAMELOR

1. Formarea materiei și antimateriei	40
2. Relația dintre structura rețelei energetice și polii geografici	62
3. Relația dintre un pătrat polar al rețelei și un pol geografic	66
4. Relația dintre pătratele polare A, B și C ale rețelei	67
5. Toate corpurile sferice au o afinitate armonică față de reciproca armonică a vitezei luminii	125
6. Armonicile unui decagon	132
7. Presupusul centru de proiecție pentru harta lui Piri Reis	152
8. Rețeaua Pământului descoperită de ruși	158
9. Poziția transmițătorului lui Tesla	185
10. Relația geometrică dintre poziția antenei subterane și armonicile rețelei	193
11. Structura teoretică a antenei subterane în formă de rețea	194
12. Traiectoria probabilă a celor cinci aeronave Avenger la momentul dispariției	203
13. Dimensiunile antenei terestre Deland	222

---

14. Un tip de antenă în buclă pentru a accelera creșterea plantelor	231
15. Geometria moleculei de ADN	248
16. Structura de bază a transmițătorului Omega	267
17. Relația dintre explozia de la Tunguska și secțiunea polară a rețelei OZN	311
18. Zona aleasă pentru testul cu bombă atomică – EMU – Australia	325
19. Organizarea unui miracol	345
20. Poziția geometrică a Castelului de Coral	353
21. Castelul de Coral și rețeaua energetică a Pământului	354

LISTA TABELELOR

1. Tiparul de creștere a plantelor testate	225
2. Creșterea medie în înălțime a plantelor testate	233
3. Creșterea și înălțimea plantelor testate. Rândul A	237
4. Creșterea și înălțimea plantelor testate. Rândul B	238
5. Creșterea și înălțimea plantelor testate. Rândul C	239
6. Creșterea și înălțimea plantelor testate. Rândul D	240
7. Comparație între bucla de stânga și bucla de dreapta ale antenei	241

FOTOCOPII

1. Obiect de tip antenă fotografiat de nava de cercetare ELTANIN	61
---	----

2. Predicții ale testelor atomice	89
3. Fotografii ale dalelor de piatră descoperite pe platforma Stonehenge	331
4. Copie a scrisorii inginerului-șef de la Ministerul Lucrărilor Publice	366

LISTA HĂRȚILOR

1. Reperarea unor OZN-uri în zona Golfului Hawke	37
2. Traectoria unui OZN de la Portul Kaipara până la insula D'Urville	54
3. Harta originală a rețelei deasupra Noii Zeelande	58
4. Secțiune a rețelei A deasupra regiunii Auckland	110
5. Secțiune a rețelei deasupra orașului Auckland, indicând poziția unor OZN-uri	117
6. Traectoria planificată pentru cele cinci aeronave Avenger	202
7. Amplasamentul de la Lacul Pearson al stației OMEGA	271
8. Poziția viitoarei stații Omega pe harta rețelei	276
9. Traectoria „meteoritului” de la Tunguska	310
10. Poziția „Stonehenge-ului aborigen”	329
11. EMU: locul testului cu bombă atomică	330
12. Traseul urmat în timpul Exodului	342
13. Tiparul concordant al sondelor petroliere	365

Prefață

UNIVERSUL ESTE O INTELIGENȚĂ VIE

BĂTĂILE INIMII SALE RĂSUNĂ ÎN CENTRUL galaxiilor și murmură în nucleul atomilor. Cu undele sale spiralate din propria esență, universul creează din adâncurile lui infinite materia care alcătuiește toate entitățile fizice, vii sau neînsuflețite. A fost, este și va fi mereu – veșnic.

Noi suntem creați de această inteligență din aceleași miriade de unde care străbat adâncimile spațiului și unesc toate lucrurile. Noi suntem una cu Universul. Dacă vreți să găsiți adevărul și înțelepciunea absolute, căutați în adâncurile propriei ființe, căci nu suntem decât o alcătuire strălucitoare de stele și lumi în miniatură, cu mări de smarald și țărături nisipoase care, la rândul lor, sunt înzestrate cu inteligență.

Introducere

TREZEȘTE-TE, TERRA! SEMNALELE AU FOST recepționate. Prima oară în 1927, de către cercetătorii americani Taylor și Young, de la distanțe cuprinse între 2 900 și 10 000 km. Un inginer pe nume Halls îl informa pe Carl Stormer din Oslo că fuseseră recepționate ecouri cu o întârziere de 3 secunde la Eindhoven, în Olanda. Pe data de 11 octombrie 1928, Carl Stormer și Hall, ajutați de Van der Pol care transmitea de la Eindhoven, au recepționat ecouri de 3 secunde pe 31,4 metri, sunete care s-au transformat în ecouri variind între 3 și 15 secunde. Semnalele sub formă de impulsuri erau transmise la intervale de 20 de secunde. Ecourile au fost recepționate cu următoarea secvență de întârziere: 8, 11 – 15, 8, 13, 3, 8, 8, 8 – 12, 15, 13, 8, 8. În două cazuri, ecourile au fost recepționate la un interval de 4 secunde.

Toată lumea a fost de acord că semnalele transmiteau următorul mesaj: „Sunt aici, pe orbita Lunii voastre!”

Însă nimeni nu a vrut să asculte.

Au trecut mai bine de 20 de ani de când am dat spre publicare manuscrisul primei mele cărți, „Harmonic 33”. În acea carte am prezentat rezultatele – de până la acea dată – ale cercetărilor mele în legătură cu misterul obiectelor zburătoare neidentificate.

Printre alte lucruri interesante, am descoperit dovezi care atestă existența unei rețele energetice mondiale, însă atunci nu mă gândeam că deschiseseam calea spre un nou domeniu de cercetare, care avea să atragă asupra mea atenția serviciilor secrete din cele mai importante țări ale lumii. În scurt timp, mi-am dat seama că descoperisem un lucru pe care multe dintre grupurile influente ale lumii preferau să-l țină departe de marele public. Cu

timpul, s-a admis existența rețelei mondiale, dar s-a considerat că nu era indicat să se recunoască în mod deschis existența unei surse de energie care era aproape gratis. Energia înseamnă putere, sub foarte multe aspecte.

Pe măsură ce avansam cu cercetările, găseam dovezi mai mult decât suficiente pentru a mă convinge că publicul nu era informat despre cele mai avansate și fantastice descoperiri științifice pe care le-a cunoscut istoria omenirii. După 40 de ani de apariții ale OZN-urilor, oamenii de știință și agențiile guvernamentale încă încearcă să convingă publicul că obiectele zburătoare neidentificate sunt plăsmuiri ale imaginației. Eu afirm, cu toată certitudinea, că oamenii sunt înșelați. OZN-urile chiar există, ele sunt aparate antigravitaționale intradimensionale.

În opinia mea, multe dintre aparatele a căror prezență a fost semnalată ne vizitează din spațiul cosmic, însă desțul de multe sunt dispozitive produse de oameni de știință care se află aici, pe Pământ. Secretele antigravitației și producerii de *free energy* sunt cunoscute în cercurile științifice înalte, iar acei oameni vor face absolut orice pentru a le ține departe de publicul larg.

Am putea găsi multe motive pentru această tăinuire, însă cred că unul dintre cele mai importante ține de consecințele financiare pe care eliberarea unei tehnologii atât de avansate le-ar avea asupra economiei mondiale. Acest lucru ar fi cu siguranță o problemă, însă cu cât lăsăm mai mult lucrurile așa cum sunt acum, cu atât problema se va complica.

Oricare ar fi motivele, fapt este că avem dreptul să știm adevărul și fiecare dintre noi poate cere ca acest adevăr să fie dezvăluit.

În fiecare zi, undeva în lume se semnalează prezența OZN-urilor. Deși scepticii continuă să susțină că semnalarea OZN-urilor se explică prin fenomene normale ca emanațiile de gaz din mlaștini, aglomerările de particule

din umoarea vitroasă a ochiului, răsăritul și apusul planetei Venus sau reflecțiile farurilor de mașină pe grupările de nori situate la altitudine joasă, ei nu știu să explice numărul tot mai mare al rapoartelor care indică apariția pe radar a unor obiecte fizice, nu întotdeauna vizibile cu ochiul liber, care continuă să frecventeze spațiul nostru aerian. Oameni din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii semnaleză prezența pe cer a unor vehicule; acestea execută manevre complicate și apoi dispar din raza vizuală; sau părăsesc zona cu o viteză fantastică, lăsând în urmă uluire, emoție, confuzie sau spaimă.

Săptămâna trecută a avut loc un incident care a ajuns pe prima pagină a ziarelor din toată lumea. Evenimentul a avut loc în dimineața zilei de 20 ianuarie 1988, la aproximativ 40 de kilometri vest de Mundrabilla, aproape de granița de vest a Australiei.

Fay Knowles și cei trei fii ai ei, Patrick (24 de ani), Sean (21 de ani) și Wayne (18 ani), au văzut cum un obiect strălucitor care semăna cu un ou uriaș așezat într-un pahar a urmărit un camion și un autoturism care mergeau în direcția opusă, apoi s-a întors și a planat deasupra automobilului în care se aflau ei. Ei au povestit cum obiectul a ridicat mașina de pe șosea, a scuturat-o destul de violent, a întors-o în direcția opusă, apoi a așezat-o înapoi pe șosea cu o asemenea forță încât unul dintre cauciucuri a explodat. Anchetatorii din Port Lincoln au examinat mașina, care era acoperită cu o substanță asemănătoare cenușii, apoi au trimis mostre din interior și din exterior la laboratorul judiciar din Adelaide, pentru a fi analizate.

Un incident similar, în care a fost implicat un polițist, a fost raportat acum câțiva ani în Statele Unite.

Explicațiile pentru acest incident au fost mai bizare decât incidentul în sine. Un profesor universitar a declarat că fenomenul ar fi putut fi provocat de un meteorit alcătuit din roci carbonifere, „capabil să facă astfel de

lucruri”. Mă întreb cam cât timp va mai accepta publicul larg asemenea aberații evidente.

Atâta vreme cât pe cer și pe sol vor exista activități inexplicabile și atâta vreme cât teoriile mele actuale vor continua să fie susținute de evenimente și rapoarte din multe colțuri ale lumii, nu mă voi declara mulțumit până când nu voi putea să mă apropiu de unul dintre aceste vehicule, să-l examinez în detaliu și, dacă e posibil, să comunic cu una dintre ființele care îl manevrează.

Cunoștințele pe care le posed acum sunt mult mai avansate decât cele pe care le aveam când am scris primele mele lucrări. Între timp s-au întâmplat multe lucruri care mi-au confirmat calculele și teoriile de bază. În plus, din ce în ce mai puțină lume e dispusă să accepte ceea ce i se spune; mii de oameni care nu s-au gândit niciodată serios la existența OZN-urilor apelează acum la toate materialele disponibile, încercând să descopere adevărul.

De-a lungul multor ani de cercetare, am descoperit un număr considerabil de dovezi privind existența unor proiecte la scară mondială care au legături directe cu OZN-urile. Aceste dovezi conduc în mod logic la concluzia că oamenii de știință și inginerii electroniști de prim rang au inițiat legături cu OZN-urile și comunică deja cu ele.

De asemenea, cred că este foarte probabil ca oamenii noștri de știință să fi stabilit deja o bază pe Lună. Tehnologia avansată le permite acest lucru. Programul de construire a rachetelor a fost sistat, după cât se pare din cauză că era învechit.

Pe măsură ce avansam cu descoperirile mele – existența unei vaste rețele energetice, a unor dispozitive capabile să stabilească o formă de comunicare între anumite grupuri de pe această planetă și OZN-uri –, am avut întotdeauna grijă ca părțile interesate din guvern să fie la curent cu ce fac eu, așteptându-mă să fiu luat drept un maniac sau, cel puțin, să mi se ordone să pun capăt

acestor activități. Spre marea mea surprindere, am fost încurajat să-mi continui cercetările și să public orice informație nouă. Cred că e prima dată când un guvern autorizează o persoană civilă să efectueze cercetări, fără niciun fel de restricție, în domeniul obiectelor zburătoare neidentificate.

Printre altele, am descoperit o serie de ecuații geometrice armonice care, atunci când vor fi puse în aplicare, vor cauza reacții în spațiu-timp.

În timpul testelor cu bombă nucleară din 1968, efectuate de francezi pe Atolul Mururoa din Oceanul Pacific, șeful unui departament guvernamental mi-a cerut o listă cu datele precalculate ale exploziilor. În publicațiile mele anterioare indicasem modul în care factorii geometrici determină orice posibilitate de explozie sau reacție nucleară. Le-am furnizat datele, așa cum mi s-a cerut; mai târziu am fost informat că toate calculele mele fuseseră trimise de la Auckland șefilor altor patru departamente guvernamentale, înainte ca testele să aibă loc. Calculele mele s-au dovedit a fi corecte. Această informație se află acum în dosarele autorităților guvernamentale implicate.

În cazul în care nu sunt deja conștienți de acest lucru, evenimentele de acest gen vor beneficia mai devreme sau mai târziu de atenția organizațiilor științifice internaționale. Într-o bună zi, oamenii de știință nu vor mai putea să întorcă spatele principiilor de bază ale științei adevărate. Vor fi nevoiți să analizeze cu imparțialitate toate dovezile, înainte de a formula concluzii și, în loc să ofere explicații ridicole, vor cerceta cu atenție toate fenomenele mondiale legate de OZN-uri și vor explora rețeaua energetică a pământului. Faptele nu pot fi ignorate la nesfârșit, deși este evident pentru toți oamenii raționali că există grupuri de interese care ar prefera ca lumea să nu fie informată și să fie menținută într-o stare de indiferență cât mai mult timp posibil.

Cercetările mele m-au condus la multe rezultate secundare, dar nu toate au însemnătate ori prezintă interes și pentru alte persoane. Volumul studiilor mele a crescut foarte mult; cu toate acestea, există fapte și ipoteze pe care consider că trebuie să le aduc imediat în atenția publicului.

Unele dintre aceste informații le veți găsi în paginile prezentei cărți.

4. Alte dovezi în favoarea existenței rețelei OZN

ȘI ACUM SĂ ANALIZĂM CÂTEVA DOVEZI ÎN FA-VOAREA existenței rețelei globale folosite de OZN-uri, fie pentru propulsie, fie pentru navigație, fie pentru ambele.

La începutul anului 1968 am fost abordat de un copilot pe un avion Vickers Viscount care aparținea companiei naționale de transport aerian din Noua Zeelandă. Avea să-mi povestească o întâmplare interesantă.

Cu o zi înainte, făcuse parte din echipajul de la bordul unui avion Viscount care zbura către nord, de la Wellington spre Auckland. Între New Plymouth și Auckland, aeronava aflându-se la o înălțime de 5 800 de metri, turnul de control al traficului aerian le-a cerut să se abată un pic de la traiectoria prestabilită și să vireze la dreapta. Operatorii de radar de pe aeroportul din Auckland aveau pe ecranul radarului trei obiecte staționare, amplasate la anumite intervale de-a lungul coastei de vest, între Raglan și New Plymouth.

Aeronava a fost direcționată către aceste puncte prin control radar, iar echipajului i s-a cerut să scaneze zona, să verifice dacă obiectele care apăreau pe ecranele radar puteau fi văzute cu ochiul liber.

Manevra a fost efectuată cu acuratețe, dar pe cer nu se vedea nimic neobișnuit. Deși prezența obiectelor pe ecranele radar era clară și pronunțată, operatorii, având în vedere raportul negativ al echipajului navei, s-au pregătit să dea uitării incidentul. Brusc, punctele luminoase de pe radar au dispărut, așa că problema s-a rezolvat.

Până a doua zi, când am apărut eu în sala radarelor, cu harta rețelei sub braț.

Am discutat incidentul cu operatorii de radar și unul dintre ei mi-a schițat pozițiile celor trei obiecte necunoscute pe harta radar de pe afișier. Când am comparat aceste poziții cu harta rețelei întocmită de mine, am constatat că OZN-urile erau amplasate de-a lungul uneia dintre liniile de nord-sud ale rețelei, linii care mergeau de-a lungul coastei, și că intervalele dintre OZN-uri erau de 30 și de 15 mile marine – spațiere care coincidea cu traiectoriile de pe rețea care mergeau de la est la vest.

În mod clar, vizitatorii noștri erau din nou activi; desfășurau un anumit proiect în această secțiune a sistemului care le atrăsese atenția atunci când au fost deranjați de apropierea avionului Viscount.

De curând am reușit să corelez acest incident cu alte activități umane care se desfășoară pe coasta Noii Zeelande, ceea ce sugerează că „tăcuții” noștri savanți nu numai că știu de existența vizitatorilor extraterestri, dar și lucrează în strânsă cooperare cu ei. Vom dezvolta acest subiect ceva mai târziu.

Acum, harta inițială a rețelei, pe care am completat-o în 1965, dă semne de uzură; însă mă ajută încă să dovedesc oricui este interesat că această rețea nu este vreun mit și nici ceva ce aș fi născocit eu pentru a băga și mai mult în ceață un public deja nedumerit. Nu aș fi avut cum să anticipez pozițiile celor trei puncte luminoase de pe ecranele radarului din aeroport cu mult timp înainte ca ele să-și facă apariția; însă, dacă harta rețelei era exactă și demnă de încredere, aceasta este singura explicație. Cel puțin unul dintre criticii mei mi-a respins lucrările spunând sfidător și amuzat: „A, bine, poți demonstra orice cu ajutorul numerelor!” Nu știu dacă e posibil să anticipezi viitorul folosind numere și linii, însă eu nu am nici pre-gătirea, nici cunoștințele și nici perspicacitatea pentru a

încerca acest lucru. Și, din păcate, sunt convins că nici clarvăzător nu sunt!

Un alt incident care a avut loc mai târziu, în cursul anului 1968, a luat prin surprindere breasla aviatorilor. Implicate au fost Forțele Aeriene Regale ale Noii Zeelande (RNZAF – *Royal New Zealand Air Force*), dar așa cum se întâmplă cu forțele aeriene peste tot în lume, chestiunea a fost mușamalizată rapid. Capacul a fost trântit înapoi peste cutia Pandorei, care trebuie să se fi umplut până acum; însă ea reușește să se deschidă din ce în ce mai des, spre enervarea celor care ar vrea ca toată povestea asta cu OZN-urile să pară publicului doar un basm modern.

Într-o după-amiază înnorată, o aeronavă Orion execută o misiune de rutină de-a lungul coastei de vest a Insulei de Nord a Noii Zeelande, când echipajul a fost alertat de turnul de control. Un obiect neidentificat se deplasa cu o viteză de 40 de noduri de la nord la sud, cam la 30 de mile marine depărtare de coastă. Aeronava Orion a primit ordin să verifice intrusul și a fost dirijată prin radio pentru a se intersecta cu traiectoria obiectului. Apropiindu-se de obiect, radarul aeronavei s-a fixat asupra poziției vizitatorului, însă nu era niciun obiect solid care să fie vizibil pentru echipajul aflat la bord. Potrivit informațiilor pe care le dețin, obiectul a pierdut altitudine, iar Orion a coborât după el. Echipajul a raportat apoi că pe suprafața mării a apărut un vârtej. Poate că obiectul, indiferent de natura lui, se scufundase în ocean și scăpase de urmărire în stilul caracteristic unui submarin.

Puteți fi siguri că aceasta nu este ultima dată când OZN-urile vor fi depistate pe cer de către radare. Cam o dată pe lună, sunt abordat de câte un membru al unui echipaj de zbor și sunt informat despre o altă apariție a OZN-urilor în zona Noii Zeelande. Dacă toți acești membri ai echipajelor de zbor sunt nebuni, atunci liniile noastre aeriene sunt un mijloc de transport cât se poate de periculos pentru publicul neștiutor.

De ce niciunul dintre rapoartele care ajung la mine nu este publicat în ziare? Răspunsul este următorul: ziarele nu primesc niciodată astfel de rapoarte. Membrii echipajelor de zbor alcătuiesc, în general, o breaslă conservatoare care își păzește cu strășnicie imaginea de grup sănătos și echilibrat, dedicat doar misiunii de a zbura „într-o manieră sigură și rapidă”, așa cum se menționează în regulamentul intern. Până acum, eu am fost unul dintre puținii oameni necugetați din flota comercială care au riscat și au făcut public ceea ce au văzut, au dedus și au auzit. Poate că în viitorul apropiat alți colegi de-ai mei vor ieși la rampă și-mi vor susține afirmațiile; sunt mulți cei care cred, ca și mine, că adevărul este mai important decât majoritatea criteriilor artificiale cu care ne împovărăm în această societate a noastră pe care o numim civilizată.

Testele nucleare continuă să se desfășoare și furnizează un mijloc de verificare ideal pentru calculele armonice descrise de mine. Francezii au reluat testele pe Atolul Mururoa în anul 1968 și mi-au oferit un nou prilej pentru a face o serie de previziuni asupra datelor când ar putea fi detonat un alt dispozitiv nuclear.

Mai mult pentru propria-mi mulțumire, am stat o seară întregă să calculez în valori armonice toate combinațiile posibile necesare pentru a detona o bombă nucleară, pentru a acoperi toată perioada testării.

Eram conștient că nu descoperisem încă toate armonicele necesare, însă verificând periodic activitatea oamenilor de știință implicați, speram ca în timp majoritatea secretelor să fie dezvăluite. Mă îndoiesc că stimabilii cercetători vor privi cu ochi buni faptul că-mi vâr nasul în mod repetat în treburile lor; însă cred că dacă populația este permanent supusă riscului de a fi anihilată, are măcar dreptul să știe cum funcționează mecanismele operațiunii. Cu cât știm mai multe, cu atât mai mari vor fi șansele de a-i opri pe acești idioți să arunce în aer planeta.

La câteva săptămâni după ce mi-am pus deoparte calculele, am fost invitat să țin o prelegere despre OZN-uri la Societatea Aeronautică Regală din Auckland. Chiar înainte de prelegere, am luat masa cu președintele și cu secretarul societății. În timpul mesei, conversația a deviat către teoriile mele privind testele cu bombă nucleară. Nu chiar în mod nefiresc, președintele era oarecum sceptic în legătură cu metodele mele de calcul și m-a întrebat cu nonșalanță când avea să fie detonată următoarea bombă a francezilor. I-am răspuns că, după părerea mea, va fi pe data de 25 ale lunii, adică peste două săptămâni; după care am început să vorbim despre lucruri mai lumești.

Am ținut prelegerea în fața unei săli pline, subiectul a fost bine primit, iar discuția despre bombă a fost uitată.

Pe data de 25 ale lunii, liniștea de pe Atolul Mururoa a fost zdruncinată, iar ecoul exploziei nucleare provocate de francezi s-a propagat în întreaga lume. Înregistrasem încă o victorie personală.

În acea după-amiază am primit un telefon. Era președintele Societății Aeronautice Regale. Mă întreba dacă puteam să ne întâlnim în oraș ca să stăm puțin de vorbă și dacă aveam și alte date care să acopere următoarele teste ale francezilor.

Am făcut acest lucru. Datele pe care le-am furnizat eu s-au dovedit a fi corecte, culminând cu explozia bombei cu hidrogen a francezilor. Celelalte teste au fost anulate atunci când președintele Charles de Gaulle a aflat că bancherii francezi treceau printr-un an greu. A fost o alegere între pâine și bombe – și a câștigat pâinea.

Demonstrasem așadar că datele testelor nucleare pot fi prevăzute cu exactitate pe baza calculelor armonice. Președintele Societății, care era și șeful unuia dintre departamentele guvernamentale, mi-a dat o copie după însemnările asupra câtorva dintre previziunile mele. Mi-a spus că însemnările cu pricina ajunseseră deja la șefii altor departamente din guvern.

Aceste însemnări sunt redată în fotocopia 1. Ele demonstrează că anticiparea făcută de mine în legătură cu testul bombei cu hidrogen a fost foarte aproape de adevăr. Pentru moment, eram destul de mulțumit că exista doar o mică eroare. Aș fi fost mulțumit și dacă aș fi greșit cu câteva ore.

Revista *Newsweek* publica următoarele: „Săpături pentru viitoarele teste nucleare – testul subteran de săptămâna trecută a unei «arme nucleare avansate» la Pahute Mesa, la nord de Las Vegas, prevestește explozii și mai mari. Comisia pentru energie atomică a forat mai multe sonde tubate cu o adâncime de o milă în Nevada Centrală, la 100 de mile depărtare de actualul loc de testare. Comisia a încheiat alte câteva contracte pentru construirea a patru sonde de testare la o adâncime de 1 800 de metri în Amchitka, a patra insulă de la capătul lanțului insulelor Aleutine. Este nevoie de un an și jumătate pentru a forata astfel de sonde și a le mina la bază. De fapt, AEC (*Atomic Energy Commission*) își face rezerve de sonde în pământ pentru viitoarele teste.”